

Нли предъ Неговж тж смърть напредъ Мен' повелн
да земншз,

Не дей изнзволькв мен' безчаднж на Свѣтъ да
оставншз.

Ахъ ! сганцакз снаа та ми са пресечи, тѣло то ми, на!
премира,

Доведете чадо то ми да го видѣ, щото ще то да
умира.

Азъ не могж да стоѣмъ вѣчъ, на ! че падамъ, н дѣ
ша та ми излазва,

Моѣ та дѣшница снаа ще издѣхвж, н животъ-а ми
изчезва.

АНТА СЛУГИНА

ВЫКА НА ДРУГАРКИ ТѢ СИ:

Бй ! вы вѣрни послужанки чѣйти тичайти н по-
могнѣти,

Наша та Госпожа Бй ѣж че умира, скоро ѣж под-
прѣти.

ТАМАРЬ

ДРУГА ТА СЛУГИНА ОТГОВАРИЖ:

Защо не ни покажишъ ты вниж тж, гдѣто скоро
тжй умира?

Що н стана, че тжй та като мъртъж, ней лице-
то пожелатава?